

P r e t t e n h o f f e r I m r e (1900—1980)

Folyóiratunk e száma már nyomdában volt, mikor fájdalommal értesültünk PRETTENHOFFER IMRE elhunytáról.

PRETTENHOFFER IMRE, a mezőgazdasági tudományok doktora, aki tevékeny életét a talajok termékenységének növelésére, elsősorban a szikes talajok javítására szolgáló módszerek kutatásával, kidolgozásával kötötte össze.

'SIGMOND mellett kezdte pályafutását, majd 1926-ban HERKE SÁNDOR munkatársa lett Szegeden, az Alföldi Mezőgazdasági Intézet keretében működő Talajtani és Agrokémiai Állomáson, a későbbi Talajtani Kísérleti Intézetben, amelynek HERKE nyugdíjazása után, 1944-ben igazgatójává nevezték ki.

A tiszaparti intézetet többször átszervezték a felszabadulás után is. PRETTENHOFFER IMRE a Délalföldi Mezőgazdasági Intézet Talajjavítási Osztályának vezetőjeként vonult nyugalomba. Ez egyáltalán nem a visszavonulást jelentette a szakmai tevékenységtől. Mint tudományos tanácsadó dolgozott akkor is, amikor a szikjavítási témát a karcagi intézet vette át. Ezután is munkahelyének tekintette az egész Alföldet. Gyakorlati tanácsaival rendszeresen segítette a talajjavító vállalatokat akár szikes, akár egyéb talajok javításáról volt szó.

A huszas-harmincas években a műtrágyázás kérdéseivel, a talaj tápanyagvizsgálatával foglalkozott részletesebben. Kereste az összefüggést a különböző talajvizsgálati módszerekkel kapott tápanyag mennyiségi értékek és a műtrágyák érvényesülése között. Maga is dolgozott ki új tápanyagvizsgálati módszert. S amikor napirendre került az első talajvizsgálati módszerkönyv

összeállítása, ő kapott megbízást a talaj tápanyagvizsgálatára vonatkozó fejezet megírására.

Munkásságának jelentősebb hányadát azonban a szikes talajok tulajdonságainak megismerésére és javítására fordította. A harmincas években kezdődött szikjavítási akció során kitartó szorgalommal járja a szikes vidékeket, vizsgálja a talajokat és tanácsot ad javításukra. Közben kísérletek sorozatát állította be a Tiszántúli jellegzetes szikes területein. Jól ismert a Kelemen-zugi Kísérleti Telep, amelyet 1947-ben hozott létre.

A sok kísérlet eredményét foglalta össze fő munkájában, amely az Akadémiai Kiadó gondozásában jelent meg 1969-ben „Hazai szikesek javítása és hasznosítása (Tiszántúli szikesek)” címmel.

A könyv főbb fejezeteinek felsorolása is jól szemlélteti tevékenységi körét, amely kiterjedt szikeseink javítási, hasznosítási módjainak kutatására, az öntözés, a rizstermesztés és a halgazdaság talajra gyakorolt hatásának vizsgálatára, a tiszántúli szikes gyepek javítási és hasznosítási lehetőségének tanulmányozására.

A Talajtani Társaság vándorgyűlésén, ez év szeptemberében még részt vett és szerepelt, ezért hirtelen halála megrázó nemcsak azoknak akik ott látták és üdvözölhették, hanem mindazoknak a hazai és külföldi kollégáinak, tisztelőinek számára is, akik emlékéit kegyelettel fogják megőrizni.

ÁBRAHÁM LAJOS